

Załącznik 1

UWAGI SZCZEGÓŁOWE DO STANOWISKA PIIT

Zawieranie i zmiana umów

I. Kwestia wykreślenia trybu zmiany umowy przez telefon

Przepis nowelizacji:

Art. 1 pkt 3 lit. d) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie art. 56 ust. 6-9

Propozycja zmiany:

Proponuje powrót do brzmienia art. 56 ust. 6 – 9 z treści projektu z dnia 20 października 2017 r., który zakładał pozostawienie przedmiotowych regulacji z pewnymi zmianami, tj.:

- ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dostawca usług umożliwia abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej zmianę warunków umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4 - 7 za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej.”,
- po ust. 6 dodaje się ust. 6(1) w brzmieniu:

„6¹. W przypadku zmiany umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej za pomocą środków porozumiewania się na odległość, dostawca usług obowiązany jest utrwalić oświadczenie abonenta i przechowywać je do końca obowiązywania umowy na zmienionych warunkach i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie, zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. W przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie powinna być utwalona i udostępniona cała rozmowa. Jednocześnie dostawca usług obowiązany jest do niezwłocznego potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian, nie później jednak niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 14 dni od dnia otrzymania potwierdzenia. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.”,
- w ust. 6a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„6a. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6¹, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.”,

- ust. 6b - 9 otrzymują brzmienie:
  - „6b. W przypadku braku możliwości dostarczenia potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6¹, w sposób określony w ust. 6a lub na żądanie abonenta dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza potwierdzenie w formie pisemnej.
  - 7. Abonentowi niebędącemu konsumentem nie przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, o którym mowa w ust. 6¹, jeżeli dostawca usług, za zgodą abonenta, rozpoczął świadczenie usług zgodnie ze zmienionymi warunkami umowy.
  - 8. W razie braku potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 6¹, termin, w którym abonent może odstąpić od dokonanej zmiany warunków umowy, wynosi:
    - 1) 3 miesiące dla abonenta niebędącego konsumentem,
    - 2) 12 miesięcy dla abonenta będącego konsumentem
 - i liczy się od dnia złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy. Jeżeli jednak abonent po rozpoczęciu biegu tego terminu otrzyma potwierdzenie, termin ulega skróceniu do 14 dni od dnia otrzymania tego potwierdzenia.
  - 9. Do zmiany warunków umowy w trybie, o którym mowa w ust. 6¹, nie stosuje się art. 60a.”;

Uzasadnienie:

Od 2014 r. obowiązująca w ustawie – Prawo telekomunikacyjne procedura zmian umowy w trakcie jednej, nagrywanej oraz udostępnianej na żądanie rozmowy telefonicznej nie spowodowała żadnego problemu rynkowego. Proces obecnie obowiązujący nie był przedmiotem żadnej kontroli Prezesa UKE w omawianym okresie oraz nie stwierdzono żadnych masowych naruszeń uprawnień abonentów. Proponowane wykreślenie tzw. trybu telefonicznego zmian będzie powodowała przede wszystkim szereg uciążliwości dla samego Konsumenta, jak i dla dostawców usług np.:

- brak możliwości zmiany warunków dotychczasowej umowy na życzenie Abonenta podczas jednorazowego kontaktu telefonicznego (w zasadzie zmiana bez wizyty w salonie dostawcy będzie mogła zostać dokonana tylko w kanale elektronicznym - www). Takie rozwiązanie utrudni szybkie i natychmiastowe załatwienie sprawy, np. zwiększenie pakietu danych przez Abonenta, który wykorzystał bieżący pakiet i nie ma dostępu do Internetu (w związku z czym nie może dokonać zmiany warunków na stronie www);
- zbędny obowiązek (nadmiarowy w stosunku do ustawy o prawach konsumenta) przesyłania każdorazowo abonentom (nie tylko konsumentom) rozmowy sprzedażowej np. jako plik mp3 na adres e-mail lub płyta CD na adres korespondencyjny (osoby, które nie posiadają adresu e-mail).

Jednocześnie zwracamy uwagę, że w przekazanym przez projektodawcę uzasadnieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (druk 2229) brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla przedmiotowej zmiany.

II. Kwestia rozszerzenia definicji trwałego nośnika

Przepis nowelizacji:

Art. 1 pkt 4 projektu nowelizacji, dodający art. 56a.

Propozycja zmiany:

*„Art. 56a. W przypadku **umowy zawieranej z konsumentem**, gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług utrwała i dostarcza treść ~~zapropozowanych~~ i uzgodnionych warunków umowy **lub potwierdzenie zawarcia umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami** na trwałym nośniku w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 683 i 2361), zwanym dalej „trwałym nośnikiem”.”;*

Uzasadnienie:

Należy zwrócić uwagę na sprzeczność propozycji z dyrektywą 2011/83, która przewiduje jedynie potwierdzenie uzgodnionych warunków – nie zaś całego procesu ich uzgadniania (Ustawa o Prawach Konsumenta nie wymaga utrwalania i dostarczania zaproponowanych warunków umowy oraz oświadczeń abonenta).

Brak jest również problemu społecznego wymagającego wprowadzenia obowiązku udostępniania z góry nagrania rozmowy sprzedażowej każdemu abonentowi, który uzasadniałby wprowadzanie specjalnych rozwiązań dla branży telekomunikacyjnej, różnicując tym samym ich pozycję w stosunku do innych uczestników rynku zawierających umowy w formie dokumentowej na podstawie kodeksu cywilnego. Na żądanie Abonenta, taki obowiązek jest realizowany już dzisiaj.

W zakresie zawarcia umowy (nowej umowy) na odległość wyczerpujące regulacje zawiera ustawa o prawach konsumenta (dalej jako UPK). Przewiduje ona obowiązek dostarczenia informacji przedkontraktowych na trwałym nośniku tylko dla umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa (art. 14 ust. 1 UPK). Brak jest takiego obowiązku w pozostałych przypadkach (w przypadku umów zawieranych na odległość jasno to wynika z art. 14 ust. 2 UPK):

- Art. 21 ust. 1 pkt 1 UPK nie pozostawia wątpliwości, że dostarczenie informacji określonych w art. 12 ust. 1 UPK na trwałym nośniku przed zawarciem umowy na odległość jest opcjonalne:

[...] Potwierdzenie obejmuje:

1) informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1, chyba że przedsiębiorca dostarczył konsumentowi te informacje na trwałym nośniku przed zawarciem umowy;

- Art. 20 ust. 2 UPK przewiduje przekazanie zaproponowanych warunków umowy, lecz następuje to po przeprowadzeniu rozmowy sprzedażowej - aby konsument mógł je zaakceptować, powodując tym samym skuteczność zawartej przez telefon umowy.
- Zaproponowane warunki umowy wchodzą w zakres informacji wymienionych w art. 12 ust. 1 UPK, w związku z czym wprowadzenie dalej idących postanowień w stosunku do dyrektywy jest sprzeczne z prawem unijnym, ponieważ dyrektywa 2011/83 o prawach konsumenta przewiduje harmonizację zupełną.

III. Kwestia ograniczenia zastosowania trwałego nośnika i konieczność przekazywania Abonentowi regulaminów i cenników tylko w formie odpowiadającej zawartej umowie (Regulacje dla nowych umów)

Przepis nowelizacji:

- art. 1 ust. 5 pkt. a) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie **art. 59 PT** oraz
- art. 1 ust. 9 pkt. a) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie **art. 61 ust. 4 PT**

Propozycja zmiany:

„Art. 59. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6-8 lub 10-21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na trwałym nośniku ~~w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa~~, a także na ~~każde~~ jego żądanie, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną.”

„Art. 61. 4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany podać cennik do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na trwałym nośniku ~~w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa~~, a także na ~~każde~~ jego żądanie, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną.”

Uzasadnianie:

Nowelizowane przepisy - w wersji zawartej w druku sejmowym 2229 - nakazują przekazywanie regulaminu i cennika, a więc dominującej części dokumentów przekazywanych Klientowi – stanowiących nawet ok. 30 -70 stron - tylko w formie w jakiej został zawarta umowa, niezależnie od oczekiwań czy żądania Klienta. Tym samym, jeśli umowa będzie zawarta na papierze to klient nie będzie mógł otrzymać tych dokumentów e-mailem, jako pdf, na CD, pendrivie, czy innym trwałym nośniku, nawet jeżeli taka postać otrzymania i przechowywania załączników do umowy jest przez niego preferowana, bo zawsze operator będzie zobowiązany przekazać je w formie pisemnej.

Proponujemy więc wykreślenie w projekcie nowelizacji, zarówno z art. 59 ust. 1, jak i art. 61 ust. 4 PT, określenia „... w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa”, a także słowa „każde”.

Zmiana polega na usunięciu formy przypisanej do umowy dla przekazania wzorców umownych, jakimi są regulaminy i cenniki. Brak jest bowiem uzasadnienia do tworzenia całkowicie nowej, sektorowej regulacji dotyczącej formy/postaci dostarczania regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Taka modyfikacja praktycznego zastosowania trwałego nośnika – odmienna od obowiązującej w ustawie o prawach konsumenta – stawia przedsiębiorców telekomunikacyjnych w gorszej sytuacji od innych uczestników rynku.

Istotą trwałego nośnika, w przypadku jego stosowania, może być niezależność jego formy czy postaci od formy czy postaci umowy. Takie rozwiązanie daje przedsiębiorcom możliwość tworzenia nowoczesnych rozwiązań w zakresie obsługi klientów. Związanie trwałego nośnika z formą / postacią umowy będzie rozwiązaniem bardzo negatywnie wpływającym na obecnie funkcjonujące systemy obsługi klientów.

Podkreślenia wymaga również, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni wdrożyli postanowienia ustawy o prawach konsumenta, która obowiązuje już około 3 lat. Drastyczna zmiana definicji trwałego nośnika wyłącznie dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest nieuzasadniona oraz może powodować wzrost kosztów prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. W uzasadnieniu projektu nie wskazano powodu tworzenia *lex specialis* wyłącznie dla rynku telekomunikacyjnego.

Ponadto warto również wykreślić słowo „każde”, gdyż zgodnie z brzmieniem przedmiotowych artykułów regulamin i cennik muszą zostać dostarczone Abonentowi przy zawarciu umowy. Wprowadzanie słowa „każde” żądanie może sprawić, iż operator nie będzie mógł odmówić w żadnej sytuacji (nawet uporczywego działania) wydania wielokrotnego tych samych dokumentów na papierze, a które zostały już dostarczone Abonentowi. Taka regulacja wydaje się nadmiarowa, zarówno z perspektywy przepisów PT, jak i UPK.

IV. Kwestia ograniczenia zastosowania trwałego nośnika i konieczność przekazywania Abonentowi regulaminów i cenników tylko w formie odpowiadającej zawartej umowie (Regulacje dla umów zmieniających)

Przepis nowelizacji:

- art. 1 ust. 7 pkt. a) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie **Art. 60 a ust. 1, 1b i 1c PT**,
- art. 1 ust. 9 pkt. a) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie **Art. 61 ust 5, 5a i 5b PT**

Propozycja zmiany:

- Art. 60 a ust. 1, 1b i 1c – dostarczanie regulaminów w przypadku zmian:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

1) ~~doręcza dostarcza~~ abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na trwałym nośniku ~~w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa~~, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b ~~lub 1c~~,

2) ~~doręcza na piśmie dostarcza na trwałym nośniku~~ abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres ~~korespondencyjny~~ zgodnie z ust. 1a, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, ~~chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b~~, oraz

3) podaje do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych

- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

1a. Abonent niebędący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i zawiadomień, może udostępnić adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres

elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o ile dostawca usług umożliwi korzystanie z takiego środka.

~~1b. Na żądanie abonenta, który udostępnił adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o których mowa w ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.”~~

~~1c.~~ Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie **pisemnej** elektronicznej lub dokumentowej dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.”

- Art. 61 ust 5, 5a i 5b PT - dostarczanie cenników w przypadku zmian:

„5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

- 1) ~~doręcza dostarcza~~ abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku **na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa**, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a ~~lub 5b~~,
- 2) ~~doręcza dostarcza na trwałym nośniku~~ abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres **korespondencyjny** zgodnie z art. 60a ust. 1a, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, ~~chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a~~, oraz
- 3) podaje do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku

- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmiany w cenniku, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tej zmiany w życie.

~~5a. Na żądanie abonenta, który udostępnił adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 60a ust. 1a,~~

~~dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej, lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.~~

~~5b.~~ Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie *pisemnej*, elektronicznej lub dokumentowej, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.

Uzasadnianie:

Nowelizowane przepisy - w wersji zawartej w druku sejmowym 2229 - przewidują obowiązek powiadomienia abonenta o proponowanych zmianach wzorców umownych w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa. Powyższa zmiana sprawia, że idea „paperless” w tym zakresie w praktyce staje się fikcją.

Istotne jest więc, aby nie ograniczać w sektorze telekomunikacyjnym możliwości wykorzystania trwałego nośnika. Znane z innych sektorów dostarczanie zmian we wzorcach umownych np. na płytach CD lub innych trwałych nośnikach wydaje się właściwym kierunkiem zmniejszającym ilość korespondencji papierowej oraz uelastyczniających proces. Kwestię nieprzesądzania postaci regulaminu i cennika (również uwagi do art. 59 ust. 1 oraz) oraz dążąc do uproszczenia regulacji proponujemy poniższe brzmienie, które w naszej ocenie w żaden sposób nie wpływa na stopień ochrony abonentów.

Przyjmując tę wersję zasadne jest usunięcie ust. 1c (dla regulaminów oraz 5b (dla cenników), ponieważ ust. 1b i 5a zapewniają zawsze możliwość otrzymania wersji papierowej na żądanie klienta. Ponadto w praktyce, operator będzie mógł użyć trwałego nośnika innego niż papier tylko np. w przypadku podania przez abonenta adresu e-mail, gdy nie będzie dysponował takim adresem pozostanie jako trwały nośnik w postaci papieru, ale także płyty CD lub pendriva. W przypadku użytkowników prepaid, będzie możliwość zastosowania trwałego nośnika adekwatnego do podanego przez Abonenta adresu - *zgodnie z art. 60a ust. 1a.*

PREMIUM RATE

I. Potwierdzenie aktywacji subskrypcji

Przepis nowelizacji:

- art. 1 pkt 11) ppkt a) projektu nowelizacji, dodającym **art. 64 ust. 4 pkt 1a PT**

Propozycja zmiany:

W art. 64 w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„4. W przypadku, gdy usługa o podwyższonej opłacie świadczona jest w sposób powtarzalny na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:

1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 1, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta,

1a) niezwłocznie po aktywowaniu przez abonenta usługi o podwyższonej opłacie, przesłać potwierdzenie aktywacji usługi wraz z opisem świadczenia dodatkowego i podaniem komendy do dezaktywacji usługi oraz

2) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.”

Uzasadnianie:

Proponujemy zastąpić proponowany w druku 2229 przepis, rozwiązaniem wychodzącym naprzeciw oczekiwaniom abonentów, który jednocześnie nie pociąga za sobą uciążliwości w postaci dodatkowej zgody na rozpoczęcie świadczenia usług. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie zobowiązany byłby, niezwłocznie po aktywowaniu przez abonenta subskrypcji, przesłać potwierdzenie aktywacji subskrypcji wraz z opisem serwisu oraz komendą jak się wypisać z serwisu.

Dzięki takiemu rozwiązaniu każdy abonent niezwłocznie po uruchomieniu usługi Premium Rate o charakterze subskrypcyjnym uzyska stosowną informację, wraz z informacją o tym, jakiej komendy użyć, aby wyłączyć usługę, dzięki czemu każdy abonent będzie mógł niezwłocznie zareagować i wyłączyć usługę, gdyby okazało, że usługa została aktywowana przypadkowo.

II. Progi kwotowe dla usług o podwyższonej opłacie

Przepis nowelizacji:

- art. 1 pkt 11) ppkt a) projektu nowelizacji, zmieniającym brzmienie **art. 64 ust. 5 oraz dodającym ust. 5a-5c PT**

Propozycja zmiany:

W art. 64 w ust. 5 otrzymuje brzmienie:

5. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej przekazuje abonentowi informację o przekroczeniu kwoty 30, 100 oraz 200 złotych naliczonej abonentowi za usługi o podwyższonej opłacie dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca

kalendarzowego. Na żądanie abonenta dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej bezpłatnie blokuje możliwość wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

Przy zaproponowanym powyżej brzmieniu art. 64 ust. 5, projektowane art. 64 ust. 5a, 5b i 5c stają się zbędne i w związku z tym powinny zostać usunięte.

Uzasadnienie:

Konstrukcja proponowanego w druku sejmowy 2229 przepisu narzuca każdemu abonentowi z góry ustalony limit, którego osiągnięcie ma skutkować zablokowaniem dalszej możliwości korzystania z usług, wymuszając ustanowienie nowego, wyższego limitu dla dalszego korzystania z usług, bez możliwości całkowitego zdjęcia tego limitu nawet w przypadku tych abonentów, którzy nie życzą sobie jakiegokolwiek limitu. Zmiana będzie utrudniała korzystanie z usług wszystkim tym abonentom, którzy faktycznie chcą z tych usług korzystać. Nie trudno wyobrazić sobie irytację konsumentów, którzy nie będą mogli zapłacić SMSem np. za obejrzenie filmu w serwisie VOD, czy nie będą w stanie zagłosować na swojego ulubionego uczestnika któregoś z popularnych programów telewizyjnych. Bez wątplenia w takich sytuacjach konsumenci za problemy z realizacją usługi będą błędnie obwiniali dostawcę usług telekomunikacyjnych.

Proponujemy więc zmianę brzmienia projektowanych przepisów tak, aby z jednej strony zagwarantować pełną ochronę interesów abonentów korzystających z usług o podwyższonej opłacie, a z drugiej strony nie ograniczać nadmiernie możliwości korzystania z tych usług przez abonentów i ich świadczenia przez dostawców usług o podwyższonej opłacie. Celem zaproponowanej zmiany jest wzmocnienie ochrony abonentów, przy jednoczesnym uchyleniu praktycznych problemów, jakie pojawiłyby się na gruncie stosowania przepisów w kształcie zaproponowanym w projekcie nowelizacji.

Zmiana projektowanego przepisu zmierza do tego, aby każdy abonent - bez względu na to, czy wcześniej ustanowił limit kwotowy czy nie – dostawał od dostawcy usług telekomunikacyjnych powiadomienie o tym, że w danym okresie rozliczeniowym (albo miesiącu kalendarzowym) wydatki na usługi o podwyższonej opłacie przekroczyły kwoty 30, 100 oraz 200 zł. W ten sposób każdy abonent w kraju będzie dostawał na bieżąco informacje o wysokości wydatków na tego typu usługi. Ponadto, przy takiej konstrukcji każdy abonent (a nie tylko Ci, którzy wcześniej ustanowili limit kwotowy – jak to ma miejsce w obecnym stanie prawnym), będzie mógł – będąc na bieżąco informowanym – złożyć żądanie zablokowania możliwości dalszego korzystania z usług. Zaproponowana konstrukcja łączy automatyzm i powszechny charakter przekazywania abonentom aktualnej informacji o stanie użycia, z możliwością łatwego zablokowania usługi.

Zaproponowane brzmienie przepisu uchyla problem jaki pojawiłby się na gruncie projektu nowelizacji w zakresie określania momentu aktywowania się skutków limitu. Obecnie obowiązujący art. 64 ust. 5 Prawa telekomunikacyjnego stanowi, że przekroczenie progów uruchamia obowiązek poinformowania o tym fakcie abonenta, natomiast projektowany art. 64 ust. 5 wiąże ten skutek z osiągnięciem progu kwotowego, co jest zmianą zasadniczą, o poważnych konsekwencjach dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Problem można przedstawić na przykładzie użytkownika, który ma aktywny próg kwotowy na poziomie 35 zł i wysłał dwa SMSy na numer/y usług o podwyższonej opłacie, każdy z nich za 20 zł. Wysłanie pierwszej wiadomości jeszcze nie wyczerpuje limitu (próg nie jest osiągnięty), ale wysłanie drugiej skutkuje już nie tylko osiągnięciem progu, ale jego przekroczeniem. W efekcie powstaje poważny problem jak należy rozliczyć drugą wiadomość SMS, której wysłanie nie powinno być zablokowane (bo w momencie jej wysłania limit nie jest jeszcze osiągnięty), a której rozliczenie będzie skutkowało przekroczeniem progu. Jest to problem tym większy, że projektowany art. 64b stanowi, że nie można żądać od abonenta opłat za usługę zrealizowaną m.in. z naruszeniem przepisów dotyczących progów kwotowych (a co gorsza, zgodnie z projektowanymi zmianami Prezes UKE będzie mógł nałożyć karę pieniężną za takie „naruszenie”). W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność zachowania obecnie obowiązującej przesłanki przekroczenia ustanowionych progów kwotowych.

W przypadku utrzymania mechanizmu przewidzianego obecnie w projekcie ustawy, zwracamy uwagę na potrzebę wprowadzenia do projektu ustawy przepisu, który umożliwiłby abonentom świadomą rezygnację z progów kwotowych. W obecnej wersji projektu ustawy odblokowanie możliwości korzystania z usług będzie wymagało ustanowienia nowego, wyższego progu, a taki mechanizm będzie bardzo uciążliwy dla tych abonentów, którzy intensywnie korzystają z usług o podwyższonej opłacie, wymuszając wielokrotne podnoszenie limitów. Przepis powinien dopuszczać możliwość świadomej i bezpiecznej rezygnacji z posiadania progu kwotowego i nie ma podstaw do ustawowego zmuszania wszystkich abonentów do posiadania takiego progu. Jednocześnie takie rozwiązanie byłoby w pełni bezpieczne dla abonentów, gdyż w przypadku mechanizmu domyślnego progu kwotowego każdy abonent miałby próg kwotowy, a zrezygnowanie z posiadania progu kwotowego wymagałoby świadomej decyzji i oświadczenia woli po stronie abonenta.

III. Obowiązek posiadania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie siedziby albo przedstawiciela na terytorium Polski oraz zakres informacji przekazywanych do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o podwyższonej opłacie

Przepis nowelizacji:

- Brak analogicznego przepisu w projekcie nowelizacji PT – propozycja dodania nowego ust. 9 i 10 w art. 64 PT
- Art. 1 pkt 14) projektu nowelizacji, zmieniającym brzmienie **art. 65 ust. 1 PT**

Propozycja zmiany:

W art. 64 po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest zobowiązany posiadać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedzibę albo miejsce zamieszkania, jeżeli dodatkowe świadczenie jest realizowane na rzecz abonentów przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 10.

10. Ust. 9 nie stosuje się, jeżeli podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w ust. 1, nie mający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby albo miejsca zamieszkania, przed rozpoczęciem świadczenia usług w formie pisemnej poinformuje Prezesa UKE o wyznaczeniu swojego przedstawiciela mającego siedzibę albo miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej. Przedstawiciel podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, o którym mowa w zdaniu powyżej, jest upoważniony do reprezentowania tego podmiotu we wszystkich sprawach związanych z realizacją świadczenia dodatkowego, w szczególności jest upoważniony do rozpatrywania reklamacji i reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie przed Prezesem UKE i Prezesem UOKiK.”.

W art. 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o:

1) swojej nazwie (firmie), adresie i siedzibie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 10, nazwie (firmie), adresie i siedzibie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonego przedstawiciela, oraz o adresie poczty elektronicznej oraz numerze telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie składać reklamacje i kontaktować się z podmiotem realizującym dodatkowe świadczenie albo jego przedstawicielem;

2) rodzaju i przedmiocie dodatkowego świadczenia oraz identyfikatorze usługi o podwyższonej opłacie, w przypadku, gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa;

3) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie;

4) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa o podwyższonej opłacie;

5) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi o podwyższonej opłacie albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;

6) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie przez dostawcę publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia.”,

Uzasadnianie:

W obecnym stanie prawnym abonenci nie dysponują narzędziami, które pozwalałyby na szybkie i łatwe ustalenie danych kontaktowych podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, niezbędnych np. do złożenia reklamacji. Co więcej, jeśli podmiot realizujący dodatkowe świadczenie ma siedzibę poza terytorium Polski to wszelki kontakt jak i dochodzenie roszczeń wobec takiego podmiotu będzie znacznie utrudnione.

Obowiązujące przepisy przewidują, że podmioty realizujące dodatkowe świadczenie muszą przekazać informacje o sobie i o usługach do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, niemniej jednak w praktyce jest to rozwiązanie niewystarczające, gdyż istniejące obowiązki niejednokrotnie nie są przestrzegane przez podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, w efekcie w rejestrze UKE nie zawsze znajdują się aktualne i rzetelne dane podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, co utrudnia albo wręcz uniemożliwia abonentom złożenie reklamacji i dochodzenie roszczeń wobec takiego podmiotu.

Biorąc pod uwagę, że celem projektu nowelizacji powinno być realne podniesienie ochrony abonentów oraz standardów świadczenia usług Premium Rate zwracamy uwagę na konieczność uzupełnienia projektu nowelizacji o rozwiązania adresowane bezpośrednio do podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie, które ułatwią abonentom dochodzenie ich praw. Takim mechanizmem, rozwiązującym wiele problemów z ustalaniem i adresowaniem roszczeń abonenckich, jest zobowiązanie podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie do posiadania na terytorium Polski siedziby albo co najmniej przedstawiciela lub komórki rozpatrującej reklamacje abonentów. Realizacja takiego obowiązku znacznie ułatwiłaby abonentom dochodzenie swoich roszczeń jak również ułatwiłaby Prezesowi UKE egzekwowanie przepisów prawa.

Proponowany przepis jest inspirowany rozwiązaniami przewidzianymi w art. 27 Rozporządzenia Parlamentu i Rady UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Propozycja zmiany projektu nowelizacji w zakresie art. 65 ust. 1 ma na celu zapewnienie, że w rejestrze prowadzonym przez Prezesa UKE każdy abonent będzie mógł znaleźć dane kontaktowe podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie i że będą to dane kontaktowe na terytorium Polski, co znacznie ułatwi konsumentom składanie reklamacji i dochodzenie roszczeń w przypadku nieprawidłowości w świadczeniu usług Premium Rate.

Powyższe propozycje ograniczą największy obecnie problem identyfikowany na rynku Premium Rate, tj. trudności na jakie napotykać konsumenci próbujący ustalić, jaki podmiot realizuje dodatkowe świadczenie.

IV. Ochrona praw abonentów w przypadku naruszeń

Przepis nowelizacji:

- art. 1 pkt 13) projektu nowelizacji, dodający **art. 64b PT**
- art. 1 pkt 29) projektu nowelizacji zmieniający brzmienie art. 209 ust. 1 poprzez dodanie ppkt 14a) i 14aa)

Propozycja zmiany:

Po art. 64a dodaje się art. 64b w brzmieniu:

„Art. 64b. Podmiotom realizującym dodatkowe świadczenie oraz osobom trzecim zapewniającym realizację dodatkowych świadczeń, w przypadku usług, w których dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych odstąpił od pobrania lub dochodzenia lub też zwrócił abonentowi opłatę za usługę o podwyższonej opłacie, ze względu na naruszenie lub wysokie prawdopodobieństwo, że usługa była świadczona z naruszeniem przepisów prawa, nie przysługuje wynagrodzenie za takie świadczenia dodatkowe oraz jakiegokolwiek roszczenia wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.”

W związku z powyższą propozycją z projektu nowelizacji należy:

- usunąć przepis zmieniający art. 209 ust. 1 pkt 14a) (i pozostawić ten przepis bez zmian, w obecnie obowiązującym brzmieniu);
- usunąć przepis dodający do art. 209 ust. 1 pkt 14aa) (staje się zbędny)

Uzasadnienie:

Przewidziany w projekcie nowelizacji art. 64b powinien zostać zastąpiony rozwiązaniem, które pozwoli na pełniejszą ochronę interesów abonentów oraz ułatwi eliminowanie z rynku nierzetelnych usług. Przepis w takim kształcie zawartym w druku sejmowym 2229 jest w zasadzie niemożliwy do wykonania w sposób gwarantujący, że przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zostanie ukarany przez Prezesa UKE, gdyż charakterystyka usług o podwyższonej opłacie jest taka, że opłata jest naliczana za sam fakt wysłania / odebrania SMS albo połączenia głosowego na numer usługi o podwyższonej opłacie. Dostawca usług telekomunikacyjnych najczęściej dowiaduje się o nieprawidłowościach w świadczeniu usług Premium Rate dopiero z reklamacji abonentów, którzy składają takie reklamacje najczęściej już po naliczeniu opłaty za usługę. Tym samym dostawca usług telekomunikacyjnych nie jest w stanie zweryfikować, jeszcze przed naliczeniem opłaty, czy usługa jest świadczona z poszanowaniem, czy z naruszeniem przepisów prawa. Realizacja tak nakreślonego obowiązku oznaczałaby *de facto* konieczność uprzedniej weryfikacji oraz bieżącego monitorowania przez dostawców usług telekomunikacyjnych wszystkich usług świadczonych przez podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, co byłoby w zasadzie niewykonalne

w obecnych warunkach rynkowych jak również nie byłoby możliwe w aktualnym stanie prawnym (nawet po planowanej nowelizacji).

Co więcej, projektowane rozwiązanie przewiduje, że w przypadku nieprawidłowości po stronie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie odpowiedzialność i sankcja nakładana na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego będzie podwójna: cywilno-prawna (wynikająca z projektowanego art. 64b) oraz administracyjno-prawna (wynikająca z projektowanego brzmienia art. 209 ust. 1 pkt 14a) za naruszenie tego samego przepisu. To znaczy, że przedsiębiorca telekomunikacyjny nie będzie mógł pobrać należności za usługę od abonenta (choć przedsiębiorca telekomunikacyjny nie będzie zwolniony mocą ustawy z rozliczenia się za taką usługę z podmiotem realizującym dodatkowe świadczenie), a jednocześnie ciąży nad nim (tj. na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym) ryzyko kary ze strony Prezesa UKE za działania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie. Takie ustawowe dublowanie sankcji, na dodatek za działania podmiotu innego, niż ten, na który sankcja ma być nakładana, jest niedopuszczalne.

W pełni rozumiejąc potrzebę ochrony abonentów przed ponoszeniem kosztów usług świadczonych z naruszeniem przepisów prawa, postulujemy wprowadzenie do projektu nowelizacji przepisu, który pozwalałby dostawcy usług telekomunikacyjnych na uwzględnianie roszczeń abonenckich, bez obawy o roszczenia podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie. W tym celu projekt nowelizacji powinien zostać uzupełniony o przepisy, które stanowiłyby, że jeżeli dostawca usług telekomunikacyjnych nie naliczy, odstąpi od dochodzenia wobec abonenta opłaty za usługę o podwyższonej opłacie lub zwróci opłatę, ze względu na naruszenie lub wysokie prawdopodobieństwo, że usługa była świadczona przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie z naruszeniem przepisów prawa, to dostawca usług telekomunikacyjnych nie będzie zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia podmiotom realizującym dodatkowe świadczenie lub podmiotom, które zapewniają jego realizację.

Rozwiązanie zaproponowane powyżej byłoby dla dostawców usług telekomunikacyjnych narzędziem pozwalającym z jednej strony na uwzględnianie uzasadnionych roszczeń abonentów (bez obawy o roszczenia podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie), a z drugiej strony dyscyplinowałby – z korzyścią dla abonentów - podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, pozbawiając owe podmioty przynajmniej części przychodu w przypadku świadczenia lub podejrzenia świadczenia usługi z naruszeniem przepisów prawa.

W związku z faktem, iż przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może być karany za naruszenia dokonywane przez podmioty od niego niezależne, należy zrezygnować z wprowadzania zmian w przepisach ustawy Prawo telekomunikacyjne w zakresie nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Już dzisiaj przepisy w tym zakresie są wystarczające i przewidują możliwość nałożenia kary przez Prezesa UKE za naruszenie obowiązków dotyczących usług Premium Rate, wynikających z art. art. 64, art. 64a i art. 65 Prawa telekomunikacyjnego (obecne brzmienie art. 209 ust. 1 pkt 14a) Prawa telekomunikacyjnego).

V. Wpis do rejestru jako warunek rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie

Przepis nowelizacji:

- art. 1 pkt 15) projektu nowelizacji, dodającym **art. 65a PT**
- art. 1 pkt 29) projektu nowelizacji zmieniający brzmienie art. 209 ust. 1 poprzez dodanie ppkt 14ac

Propozycja zmiany:

Po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, może świadczyć wyłącznie usługi, które zostały wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 2;

W art. 209:

„a) w ust. 1: [...]

- po pkt 14a dodaje się pkt 14aa - 14ac w brzmieniu: [...]

14ac) realizuje dodatkowe świadczenie niezgodnie z art. 65a.”.

Uzasadnienie:

Postulujemy taką zmianę brzmienia projektowanych przepisów, aby odpowiedzialność za naruszenie ponosił sprawca naruszenia. W zaproponowanym brzmieniu podmiot realizujący dodatkowe świadczenie będzie mógł rozpocząć świadczenie swojej usługi dopiero po uzyskaniu wpisu tej usługi do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE. W takim kształcie obowiązek prawny będzie ciążył na tym podmiocie, który jako jedyny jest w stanie obowiązek wykonać – obecne jak i projektowane przepisy Prawa telekomunikacyjnego wyraźnie stanowią, że zgłoszenia usługi do rejestru Prezesa UKE dokonuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie (a nie dostawca usług telekomunikacyjnych / operator), w związku z czym prawidłowo skonstruowany przepis powinien stanowić, że ten właśnie podmiot może rozpocząć świadczenie usługi dopiero po uzyskaniu wpisu do rejestru.

W związku z tym naturalną i konieczną jest również zmiana w projekcie nowelizacji w zakresie nakładania kar pieniężnych (art. 209 Prawa telekomunikacyjnego), tak aby Prezes UKE mógł nałożyć karę pieniężną za naruszenie prawa na ten podmiot, na którym ciąży obowiązek przestrzegania tego przepisu – skoro to podmiot realizujący dodatkowe świadczenie (a nie dostawca usług telekomunikacyjnych / operator) jest zobowiązany do zgłoszenia usługi do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, to ten sam podmiot (a nie dostawca usług telekomunikacyjnych / operator) powinien ponosić odpowiedzialność za naruszenie

tego obowiązku i rozpoczęcie świadczenia usługi bez uprzedniego uzyskania wpisu do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE.

Taka zmiana pozwoli na pełniejszą ochronę interesów konsumentów oraz ograniczenie przypadków świadczenia usług Premium Rate z naruszeniem przepisów prawa, bez nieuzasadnionego przenoszenia odpowiedzialności na dostawców usług telekomunikacyjnych.

VI. Termin wejścia w życie przepisów w zakresie usług o podwyższonej opłacie

Przepis nowelizacji:

- Art. 15 projektu nowelizacji.

Propozycja zmiany:

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie:

Postulujemy zmianę projektowanego art. 15 tak, aby przepisy dotyczące usług o podwyższonej opłacie, wchodziły w życie w terminie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, gdyż jest to czas niezbędny do wprowadzenia przez dostawców usług telekomunikacyjnych zmian technicznych i organizacyjnych niezbędnych do wywiązania się z nowych obowiązków.

Dostosowanie się przez dostawców usług telekomunikacyjnych do projektowanych zmian będzie wymagało poważnych zmian w systemach IT i sieciach telekomunikacyjnych, w tym w systemach rozliczeniowych, których wdrożenie jest nie tylko kosztowne, ale i czasochłonne. Jednocześnie zmiany systemowe o tak dużych rozmiarach muszą być wprowadzane w sposób gwarantujący ciągłość i wysoką jakość usług świadczonych dla abonentów, jak również bezpieczeństwo i stabilność działania systemów dostawcy usług. W związku z powyższym okres niezbędny do rzetelnego i bezpiecznego wdrożenia nowych wymagań regulacyjnych to minimum 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw.

KARY I KONTROLE

Przepis nowelizacji:

- Art. 1 pkt 26 projektu ustawy zakładający zmianę brzmienia art. 201 ust. 1 PT.

Propozycja zmiany:

Proponujemy usunięcie przedmiotowej zmiany.

Uzasadnienie:

Planowana nowelizacja art. 201 PT umożliwi, w razie wykrycia przez UKE nieprawidłowości w trakcie kontroli, nałożenie kary niezależnie od zakończenia postępowania kontrolnego (m.in. przedstawienia przez UKE zaleceń pokontrolnych oraz ich wykonania/ustosunkowania się do nich przez operatora lub inny podmiot podlegający kontroli). Obecnie operator lub inny podmiot podlegający kontroli, u którego wykryto nieprawidłowości, może je usunąć w trakcie postępowania kontrolnego w następstwie zaleceń pokontrolnych i jeżeli tego dokona, nieprawidłowe działanie nie podlega penalizacji. Po nowelizacji, nawet usunięcie nieprawidłowości w trakcie postępowania kontrolnego nie będzie chroniło przed karą.

Nowelizacja pozbawia operatora lub inny podmiot podlegający kontroli możliwości skorygowania przez niego swojej działalności w zakresie nieprawidłowości wykrytych w trakcie kontroli, w sposób umożliwiający zapobieżenie nałożeniu kary. Propozycja wypacza więc instytucję „kontroli” na gruncie prawa administracyjnego, która umożliwi kontrolowanemu podmiotowi dokonanie poprawy w reakcji na zdefiniowane zastrzeżenia organu kontrolującego, bez obawy o nałożenie kary w razie dostosowania się do zaleceń pokontrolnych.

Oprócz tego w sposób nieuzasadniony poszerza ona zakres uznaniowości Prezesa UKE oraz w sposób radykalny pogarsza przewidywalność prowadzenia działalności gospodarczej. Wynika to z faktu, że Prezes Urzędu będzie samodzielnie decydował, czy nałożyć karę czy wydać zalecenia pokontrolne i w jakiej kolejności to zrobić. Ustawa nie określa dla Prezesa UKE żadnych wskazówek ani przesłanek do takiej decyzji. Powyższe pozostaje w sprzeczności z zasadą pewności prawa. Należy zauważyć, iż dotychczasowa treść ustawy prawo telekomunikacyjne przewiduje rozwiązania pozwalające na efektywne egzekwowanie przestrzegania obowiązków wynikających z prawa lub decyzji przez uczestników rynku.

Prezes UKE już w obecnym stanie prawnym – co potwierdza uzasadnienie Projektu – dysponuje narzędziami prawnymi, które pozwalają na nakładanie kar pieniężnych, również bez konieczności prowadzenia kontroli.

VACATIO LEGIS DLA NOWELIZOWANYCH PRZEPISÓW

Istotną kwestią implementacyjną dla całej ustawy – wskazywana już również w części dotyczącej regulacji Premium Rate - jest dłuższe vacatio legis. Proponowane obecnie 30 dni, jest terminem zbyt krótkim na tak dogłębne i zasadnicze zmiany, chociażby w zakresie dostosowania procesów sprzedażowych i relacji z Abonentami, a także samych systemów IT.

Nie bez znaczenie jest również wpływ nowelizacji na obecne wzorce umowne (regulaminy i cenniki), które na gruncie obowiązujących przepisów (art. 48 PT) należy przedłożyć Prezesowi UKE, w terminie, co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia ich w życie, gdzie Prezes UKE ma kolejne 30

dni na ewentualny sprzeciw. Tym samym sama procedura administracyjna, wymuszona na dostawcach zajmuje nawet 60 dni. Dostawcy usług nie będą w stanie zrealizować aktualnie istniejących przepisów ustawy prawo telekomunikacyjne. Proponujemy, więc przyjąć 9 miesięczny okres vacatio legis.